

Gustaw Juzala-Deprati, dr habilitowany nauk humanistycznych w zakresie etnomuzykologii

Gustaw Juzala-Deprati jest muzykologiem i etnologiem, docentem na Wydziale Filologicznym Uniwersytetu Wileńskiego i w Litewskiej Akademii Muzyki i Teatru.

Urodził się w 1971 r. w Buenos Aires w Argentynie. Studia magisterskie odbył na Uniwersytecie Jagiellońskim w Krakowie. Doktorat z etnologii i etnomuzykologii uzyskał w 1996 r. na Uniwersytecie Łódzkim, habilitację – w Instytucie Archeologii i Etnologii PAN w Warszawie (2013). Pracował jako profesor w Zakładzie Antropologii Kulturowej na Wydziale Filozoficzno-Historycznym Uniwersytetu Łódzkiego.

Zainteresowania naukowe skupiają się wokół kilku zagadnień, takich jak: etnomuzykologia, folklorystyka, semiotyka kultury, kultura polskich skupisk poza granicami kraju, mniejszości narodowe w Polsce, kultura na pograniczach kulturowych, ochrona niematerialnego dziedzictwa kulturowego, związki muzyki z obrzędem i magią, zastosowania muzyki tradycyjnej w edukacji. Jest autorem monografii: *Semiotyka folkloru muzycznego pograniczy polsko-litewskich* (Kraków 2007) i *Semiotyka kolęd wiosennych. Studium folklorystyczno-etnomuzykologiczne* (Warszawa 2012) oraz kilkudziesięciu artykułów w językach polskim, litewskim, angielskim, ogłoszonych w pismach naukowych i pracach zbiorowych.

Gustaw Juzala-Deprati prowadził liczne badania na pograniczach i w polskich enklawach za granicą lub wśród mniejszości narodowych w Polsce: na pograniczach polsko-litewsko-białoruskich, na Rumuńskiej Bukowinie, w Łatgalii (Polskich Inflantach) na Łotwie, wśród Polaków na Węgrzech. Tak jak wielu etnomuzykologów jego pokolenia nie ogranicza się tylko do badania muzyki ludowej, ale również ją wykonuje, co pozwala na lepsze poznanie przedmiotu badania. Śpiewa obecnie w dwóch zespołach – litewskim „Visi”, do którego należą m.in. wykładowcy Katedry Etnomuzykologii Litewskiej Akademii Muzyki i Teatru, oraz polskim „Łałymka”, którego jest kierownikiem. Zespół etnograficzny „Ła-

łymka” działa w Białej Wace w rejonie sołecznickim, wykonuje pieśni zebrane przez kierownika w terenie.

Jest członkiem Polskiego Towarzystwa Ludoznawczego, Rady Naukowej Instytutu Slawistyki PAN oraz Rady Redakcyjnej czasopism naukowych „Lietuvos muzikologija” i „Res Humanitariae”.

Znajomość języków: polski, litewski, hiszpański, włoski, angielski.

Prywatnie lubi słuchać muzyki (w szczególności od średniowiecza do baroku), chodzić po lesie (wyłącznie sosnowym), zbierać grzyby i piec ciasta.